Divendres Sant

Text de l'Evangeli (*Jn* 18,1—19,42): Després de dir aquestes coses, Jesús sortí amb els seus deixebles cap a l'altra banda del torrent Cedró, on hi havia un hort, dins el qual entrà ell amb els seus deixebles. Judes, el qui el traïa, coneixia el lloc, perquè Jesús s'hi havia reunit moltes vegades amb els seus deixebles. Judes, doncs, havent pres la cohort i guardes dels grans sacerdots i dels fariseus, arribà allí amb llanternes, torxes i armes (...).

Llavors la cohort i el tribú i els guardes dels jueus prengueren Jesús i el lligaren.

I el dugueren primer a Annàs (...).

I Annàs l'envià lligat a Caifàs el gran sacerdot (...).

Llavors porten Jesús des de Caifàs al pretori. Era de bon matí (...). Així, doncs, Pilat prengué Jesús i el flagel·là. I els soldats, trenant una corona d'espines, la hi col·locaren al cap, i el revestiren amb un mantell de porpra, i s'acostaven a ell, i deien: «Salve, rei dels jueus!», i li donaven bufetades.

I surt novament Pilat a fora, i els diu: «Mireu, us el porto fora perquè sapigueu que no trobo en ell cap causa». Sortí, doncs, Jesús a fora, portant la corona d'espines i el mantell de porpra. I els diu: «Heus aquí l'home!». Quan el veieren, doncs, els grans sacerdots i els guardes cridaren, dient: «Crucifica'l, crucifica'l!» (...). Llavors, doncs, els el feu a mans perquè fos crucificat. I prengueren Jesús.

I portant-se ell la creu, sortí cap a l'indret anomenat Lloc de la Calavera -que en hebreu es diu: Gòlgota-, on el crucificaren (...).

I s'estaven junt a la creu de Jesús la seva mare i la germana de la seva mare, Maria de Cleofàs, i Maria la Magdalena. Jesús, doncs, quan veié la mare i el deixeble que ell estimava, que era allí,

diu a la mare: «Dona, vet aquí el teu fill». Després diu al deixeble: «Vet aquí la teva mare». I des d'aquella hora la prengué el deixeble a casa seva.

Després d'això, sabent Jesús que ja tot s'havia acomplert, per tal que es complís l'Escriptura digué: «Tinc set». Hi havia allí un vas ple de vinagre; clavant, doncs, a una canya d'hisop una esponja xopa de vinagre, la hi acostaren a la boca. Quan Jesús hagué pres el vinagre, digué: «Està acomplert!», i, després d'inclinar el cap, lliurà l'esperit (...).

La pregària de Jesús a l'Hort de Getsemaní

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, la Muntanya de les Oliveres —la mateixa d'aleshores— és un dels llocs més venerats del cristianisme. En ell hi trobem un dramàtic punt culminant del misteri del nostre Redemptor: allí Jesús experimentà la "darrera solitud", tota la tribulació del ser home. Allí, l'abisme del pecat i del mal li arribà fins el fons de l'ànima. Allí s'estremí davant la mort imminent. Allí el besà el traïdor. Allí tots els deixebles l'abandonaren.

Sant Joan recull totes aquestes experiències i dóna una interpretació teològica del lloc: amb la paraula "hort" al·ludeix a la narració del Paradís i del pecat original. Ens vol dir que allí es reprèn aquella història. En aquell hort, al "jardí" de l'Edén, es produeix una traïció, però "l'hort" és també el lloc de la resurrecció.

—A l'hort Jesús ha acceptat fins el fons la voluntat del Pare, l'ha feta seva, i així ha donat un tomb a la història. Allí ha lluitat també per mi!

La Passió de Crist

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, astorats, commemorem la Passió de Jesucrist. Heus aquí el seu itinerari: el cenacle de l'Eucaristia, l'Hort de Getsemaní, els palaus de Caifàs i Herodes, el pretori de Pilat, el Calvari de la mort i el sepulcre. A cadascun d'aquests llocs, entre uns i altres, l'hem fet patir.

Déu podia redimir-nos de mil maneres distintes. Elegí el camí del sofriment fins donar la vida. "Perdre la vida" és la manifestació més radical d'amor. No hi ha improvisació: profetitzat ja en l'Antic Testament, Jesús ho predigué algunes vegades; en l'Última Cena ens regalà com aliment el seu "Cos que serà lliurat"; a Getsemaní prega i diu "sí" a Déu-Pare. A la Creu —plenament conscient— torna a dir "SÍ", lliurant amb

llibertat i serenor l'esperit.

—Jesús, el meu Redemptor, us cuidaré amb les meves mans, us defensaré amb els meus braços, us enaltiré amb la intel·ligència, us adoraré de tot cor. Ho faré amb la vostra —nostra!— beneïda Mare, Santa Maria.

La posició del qui prega: Jesús resa de genolls

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, després de l'exhortació a la vigilància adreçada als Apòstols, Jesús s'allunya un xic. Comença pròpiament la pregària del Mont de les Oliveres. Mateu i Marc ens diuen que caigué prostrat a terra: la positura de pregària que expressa l'extrema submissió a la voluntat de Déu, l'abandonament més radical a Ell; una postura que la litúrgia occidental enclou encara el Divendres Sant i en la professió monàstica, així com en l'Ordenació dels diaques, preveres i bisbes.

Nogensmenys, Lluc diu que Jesús pregà de genolls. Introdueix així, basant-se en la postura de pregària, aquesta lluita nocturna de Jesús en el context de la història de l'oració cristiana: mentre el lapidaven, Esteve doblegà els genolls i pregà (cf. Ac 7,60); Pere s'agenollà abans de ressuscitar Tabita de la mort (cf. Ac 9,40); s'agenollà Pau quan s'acomiadà dels preveres d'Efès (cf. Ac 20,36)...

—Senyor, l'home mai és tan home com quan s'agenolla davant vostre.